

РЕШЕНИЕ

Номер: 141, 22.07.2019г., гр.Исперих

ВИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД

На двадесет и седми юни през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

Председател: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Наталия Тодорова,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 141 по описа за 2019 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.49, ал.1 от СК.

Постъпила е искова молба вх.№ 811/26.02.2019г. от С.К.А., ЕГН-***** ***, действаща чрез упълномощен адв.Ел.К., АК-гр.Силистра, *съдебен адрес:*** против Р.Х.Х., ЕГН-***** ***, като моли съда да постанови решение, по силата на което да прекрати гражданския брак между страните като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на ответника. Претендира да бъде постановено местоживеене на родените от брака ненавършили пълнолетие деца М Р.Х., ЕГН-***** и К Р.Х., ЕГН-***** при майката (ищцата) на настоящия ѝ адрес, като на нея бъде предоставено и упражняването на родителските права спрямо децата; на бащата-ответник да бъде определен режим на лични отношения с децата – всяка втора и последна събота и неделя от месеца, от 08.00 часа в събота до 18.00 часа в неделя, както и един месец през лятото, който период да не съвпада с платения годишен отпуск на майката; бащата да бъде осъден да заплаща на всяко едно от децата поотделно ежемесечна издръжка в размер на 250.00 (двеста и петдесет) лева за по-голямото дете М и в размер на 200.00 (двеста) лева за малкото дете К, платима до 10-то число на месеца, считано от датата на завеждане на исковата молба до настъпването на законови предпоставки за нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска. Претендира и издръжка за децата за минало време, за девет месеца преди завеждането на исковата молба, а именно, считано от 01.05.2018г., в размер на 200.00 лева месечно за всяко дете или по 1 800.00 (хиляда и осемстотин) лева за всяко от тях поотделно. Не заявява искания по отношение на фамилното име, което ще носи след брака. Претендира за разноските по делото. Ищцата твърди, че първоначално, считано от от м.февруари 2003г., заживяли с ответника на семейни начала, а на следващата година сключили брак. Живеели в с.Д, обл.Р, в дома на нейните родители. Тя работела в МБАЛ-И, ОАРИЛ, като основно сама и с помощта на родителите си осигурявала финансовата издръжка на семейството, тъй като ответникът дълго време бил безработен. През 2007г. се преместили да живеят в гр.И, в къщата на брат ѝ. Тя ежедневно ходелата на работа, а ответникът основно водел децата на училище и детска градина. През останалото време правел каквото си иска. Вечер излизал, като се прибирал късно през нощта или сутрин. Разбрала, че изграе хазартни игри, където харчел всички пари, които тя му дава. Веднъж изтеглил от картата ѝ цялата заплата, която изиграл на хазарт. Започнал да я тормози физически и психически. През м.април 2018г. заминал да работи в Г. Първоначално изпращал от 50 до 100 евро за финансовата издръжка на семейството си, но от м.септември 2019г. спрял да изпраща парични средства, като твърдял, че няма работа. Ищцата разбрала, че изкарвал по 800.00 евро месечно, тъй като работел в строителството. Разбрала, че има връзка и с друга жена, с която живеели заедно. При горните обстоятелства, ищцата счита, че бракът ѝ с ответника е дълбоко и непоправимо разстроен, не може да бъде заздравен, поради което иска прекратяването му. Твърди, че може сама да отглежда и да възпитава децата си, като е*

създава всички необходими условия за това. Във финансово отношение имала безрезервната подкрепа от страна на своите родители, които работели в И.

В срока за писмен отговор на исковата молба по чл.131 от ГПК, ответникът Р.Х.Х., ЕГН-***** ***, не представя такъв. Не ангажира становище по предявените искове, не сочи доказателства. В съдебно заседание не се явява.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Видно от представеното по делото Удостоверение за сключен граждански брак, страните по делото са сключили граждански брак с Акт № 10/26.02.2004г. на Община-И. Същото удостоверява, че след сключването на брака съпрузите на са променяли фамилните си имена.

От брака си страните-съпрузи имат родени две деца – непълнолетна дъщеря М Р.Х., ЕГН-*****, сега на 15г. и малолетен син К Р.Х., ЕГН-*****, сега на 6г.

Разпитаният по делото свидетел К А А от с.Д, обл.Р – баща на ищцата, потвърждава описаните в исковата молба обстоятелства. Обяснява, че още в началото на брака им, ответникът Р. не поемал никаква инициатива за издръжката на семейството си. Не работел и чакал на жена си. Първаначално живеели в с.Д, а след това повече от 10 години живяла в гр.И, в къща – собственост на брат на С.. През целия този период Р. почти нищо не е работел. Известно време започнал работа в хазартна зала. Не се прибиравал у дома си по-рано от 03.00 ч. през нощта. Винаги били финансово затруднени, като свидетелят обяснява, че постоянно и до момента им помага финансово. Всеки месец им изпращал пари. С. получавала голяма подкрепа и от сестра си, която живеела в гр.Р – купувала им храна, дрехи. През м.април 2018г. Р. заминал на работа в Г. Изпращал понякога пари по 50-100 евро, но впоследствие разбрали, че започнал връзка с друга жена. Преустановил контактите си със семейството. Спрял да им изпраща пари, не поддържал връзка дори с децата си. От други хора разбрали, че в Г вземал не по-малко от 800 евро от работата си. Свидетелят твърди, че в момента двете деца М и К живеят с майка си в гр.И, в къща, която дядото е купил и правят ремонт. Паричните средства на С. не й стигали, тъй като в момента била безработна, но баща й твърди, че постоянно я подпомага и никога няма да ги оставят. Децата посещавали училище и детска градина.

Според социалното проучване на Дирекция „Социално подпомагане“-гр.И (по местоживее на майката и децата) по изготвен по реда на чл.15, ал.6 във вр. с чл.21, ал.1, т.15 от Закона за закрила на детето, Социален доклад вх.№ 2586 от 26.06.2019г., основни грижи за децата М и К полага тяхната майка, като получава помощ и подкрепа от своите родители и по-малката си сестра. Обитават жилище, което е на родителите на С. – едноетажна постройка в добро техническо състояние, с баня и вътрешна тоалетна. Хигиенните условия са добри. В момента се извършват ремонтни работи, но има условия за отглеждане на децата. До м.01.2018г. майката е работила като медицинска сестра в МБАЛ-гр.И, но в момента е на платена борка като безработна до м.08.2019г. по взаимно съгласие с управителя на Болницата. Децата познавали близките и роднините си по майчина и бащина линия. Голямото дете учи в Гимназия „Васил Левски“ в гр.И, като е завършила осми клас. Малкият К посещана ЦДГ „Щастливо детство“ в гр.И. Децата са в добро здравославно състояние, имат личен лекар. Взаимно са привързани към майка си, която прави всичко възможно нищо да не им липсва въпреки финансовите затруднения, които изпитва. Същата показва загриженост и заинтересованост спрямо децата си. Докато с бащата близо една година децата не са поддържали връзка. Към момента майката сама отглежда децата си. Не получава сътрудничество от другия родител.

Според заключението на социалния доклад, майката има нужния родителски капацитет и добра социална среда, както и пълната подкрепа на близките си, като ще съумее да осигури всички нужди на децата си. Към момента е поела изцяло отглеждането и грижите за децата си, докато бащата не се интересува от тяхното развитие.

Изслушана пред съда, по реда на чл.15, ал.1 от Закона за закрила на детето, непълнолетната М Р.Х., ЕГН-*****, сега на 15г., заявява същите обстоятелства, които е споделила и пред социалните органи в обсъдения горе социален доклад, а именно, че

вече една година родителите ѝ са разделени. Бащата заминал на работа в чужбина през м.април 2018г., като през лятото на същата година, разбрали, че вече живее с друга жена. Изпращал им пари до края на миналата година, но след това спрял. Преди Нова година изпращал по 50-100 евро, с пропускане на един-два месеца, когато обяснил, че няма работа. През тази година, разбрали, че си е идвал тук в Б, но не ги е търсил и не се е срещал с тях. Детето обяснява, че са щастливи и спокойни при майка си, и изразява желание след развода на родителите си да остане да живее при нея. Обяснява, че колкото повече расте, нуждите ѝ също се увеличават – за учебници, за дрехи. На майка им не ѝ стигали парите да ги издръжа с братчето ѝ, но получавали помощ от нейните родители.

В производството по делото ищцата е направила съдебни и деловодни разноски в общ размер на 625.00 лева, от които 25.00 лева – заплатена ДТ при образуване на делото и 600.00 лева – заплатено адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие от 21.02.2019г., които претендира. Ответникът не е направил разноски по делото.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Налице са предвидените в закона предпоставки за прекратяване на гражданския брак между страните, при условията на чл.49, ал.1 от СК поради настъпилото в него дълбоко и непоправимо разстройство. При изрично искане на ищцовата страна за произнасяне относно вината и при условията на чл.49, ал.3 от СК, съдът приема и следва да прогласи, че вина за настъпилото в брака разстройство има мъжът. С оглед на събраните по делото доказателства единствено доказано е неговото виновно поведение, изразяващо се в безотговорно отношение към семейния начин на живот и ангажиментите му като съпруг и баща. Проявил е незагриженост към семейството, несъпричастност към необходимостта да осигурява издръжката и благоденствието на децата си. В момент, когато е съмнял да намери трайна работа в чужбина е започнал и установил трайна извънбрачна връзка с друга жена. В момента съпрузите са в постоянна фактическа раздяла, през който период ответникът е преустановил трайно кантактите със семейството си, не контактува със съпруга си, не се интересува и от децата си. От много време не е проявявал никаква близост към тях. Не се е връщал при съпругата и децата си в общия им семеен дом. По този начин, съдът приема, че ответникът укоримо се е самоосвободил от отговорностите си като съпруг и баща, не влага никакви средства, труд или какъвто и да било принос за издръжката на семейството и водене на нормален семеен живот. За дълъг период не е проявявал какъвто и да било интерес или загриженост към съпругата и децата си, не ги е подкрепял и подпомагал нито морално, нито материално с парични средства или по друг начин. Това негово поведение е станало основна причина за влошаване на отношенията между съпрузите и настъпилото разстройство в брака им. За установяване на горните обстоятелства съдът изцяло кредитира показанията на разпитания по делото свидетел – близък родственик на ищцата (неин баща), който има преки впечатления за живота и отношенията между съпрузите и съобщава очевидни факти от съвместния брачен живот на страните по делото. По отношение на ищцата-съпруга не се установи проява на противобратно поведение. Напротив, събраните по отношение на нея данни я установяват като добра и грижовна майка и съпруга.

При така установените фактически обстоятелства, съдът приема, че необратимо са се разрушили доверието между съпрузите, отношенията на взаимопомощ и разбирателство, зачитане на личността, грижа и подкрепа между тях. Предвид тези обстоятелства, съдът прецени, че няма изгледи бракът между съпрузите да бъде заздравен и в този смисъл следва да бъде прекратен. Бракът между страните съществува само формално, изчерпан от съдържанието, което владат в него законът и моралът, и в тази връзка се явява ненужен, както за страните, така и за обществото.

Съгласно чл.322, ал.2 от ГПК, заедно с иска за развод задължително се разглеждат и исковите за местоживеенето на децата, родени от брака, упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище,

издръжката между съпрузите и фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще.

Предвид обстоятелството, че съпрузите не са променяли предбрачните си фамилни имена, то при прекратяването на брака между страните, съдът не следва да обсъжда въпроса относно фамилните имена, които ще носят занапред, тъй като се запазва досегашното положение.

За ползване на семейно жилище и издръжка помежду си съпрузите не предявяват претенции.

Относно местоживеенето и упражняването на родителските права спрямо родените от брака ненавършили пълнолетие деца М и К, съдът прецени, че следва да бъде запазено досегашното фактическо положение, като децата бъдат оставени на грижите на своята майка. От събраните по делото доказателства се налага извода, че тя е показала способността си, като родител, да поеме и да носи отговорността за отглеждането и издръжката на децата си. По делото не са установени рискови фактори при оставане на децата при нея и данни за неблагоприятно влияние от нейна страна при отглеждането и възпитанието им. Напротив, според данните по делото, децата са добре отглеждани при майката, посещават редовно училище и детска градина, майката осигурава и финансовата им издръжка. Имат и подкрепата на близките си по майчина линия. Освен това, от страна на бащата не са предявени претенции в тази насока.

При горните обстоятелства, съдът намира за целесъобразно и в интерес децата да бъде определено местоживеенето им при майката, като на нея бъде предоставено и упражняването на родителските права спрямо двете деца.

На бащата, като родител се следва законното право на лични отношения с децата, като следва да му бъде определен подходящ режим, а именно - право на бащата да вижда и взема децата всяка втора и последна събота и неделя от месеца, от 08.00 часа в събота до 18.00 часа в неделя, както и един месец през лятото, който период да не съвпада с платения годишен отпуск на майката.

Като родители на ненавършило пълнолетие деца, страните им дължат издръжка. За удовлетворяване на ежемесечните потребности на децата, съобразено настоящата им възраст и нуждите им от храна, облекло, ученически пособия и други обичайни нужди, както и съобразено с възможностите на родителите, съдът приема за необходима и нормална сума за отглеждане при обикновени условия в размер на 200.00 лева за по-малкото дете К и 240.00 лева за по-голямото дете М, която е с по-големи нужди, предвид ученическата ѝ възраст, образователните ѝ потребности, както и нуждите в настоящия етап от физиологическото ѝ развитие. От тази издръжка бащата следва да поеме заплащането на по-голямата част, а именно издръжка в размер на 190.00 лева за голямото дете и 150.00 за малкото дете. Съдът, счита за подходящ този размер, като се има предвид, че майката поема непосредствените грижи за отглеждането и възпитанието на двете деца и е нормално нейният дял във финансовата издръжка да е намален. Издръжката е съобразена с разпоредбите на чл.142 и чл.143 от СК. Съдът приема, че е във възможностите на бащата да заплаща същата предвид, че е в трудоспособна възраст и по делото са установени данни, че понастоящем реализира сравнително добри месечни доходи от трудовата си дейност в чужбина. Същият не установява обстоятелства, които да го освобождават от основното му задължение като родител - да издържа децата си. Не се установиха данни да има задължение за издръжка към други лица. Законодателят е поставил преди всичко и охранява интересите на децата, назависимо от възможностите на техните родители да се издържат и тежестите, които носят във връзка със собственото си оцеляване. Издръжката е в нормативно установените размери на дължимата издръжка за ненавършилите пълнолетие деца и е около минималния размер (1/4 от минималната работна заплата за страната – понастоящем 560.00 лева, или минималната издръжка е 140.00 лева – чл.142, ал.2 от СК). Издръжката следва да се изплаща лично на непълнолетното дете М и със съгласието на неговата майка и законен представител, а за малолетното дете К – чрез неговата майка и законен представител, считано от датата на

подаване на исковата молба в съда – 26.02.2019г. до възникването на законови предпоставки за нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска.

Претенцията за заплащане на децата на издръжка и за минало време, има своето правно основание в разпоредбата на чл.149 от СК, като може да се претендира такава най-много *за една година назад* преди завеждане на иска. В случая е претендирана за девет месеца преди завеждането на исковата молба, а именно, считано от 01.05.2018г., но по-същество, съдът счита следва да бъде частично уважена само за периода от два месеца преди завеждане на иска, т.е. от 26.12.2018г. до 26.02.2019г., тъй като се събраха данни по делото, вкл. и обясненията на детето М, при изслушването му пред съда, че до края на 2018г. бащата епизодично им е изпращал парични средства от порядъка на 50-100 евро месечно. При това положение и съобразно изложените обстоятелства следва да бъде присъдена на децата издръжка за два месеца преди завеждането на иска в обсъдения горе размер от 190.00 лева, месечно за детето М, или общо 380.00 лева и 150.00 лева, месечно за детето К, или общо 300.00 лева.

При горния изход на делото и на основание чл.329, ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС-И сумата от 50.00 (петдесет) лева - окончателна ДТ по производството, дължима на основание чл.6, т.2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, както и дължима ДТ в размер на 516.80 (петстотин и шестнадесет лева и 80 ст) лева, от които 489.60 лева е дължимата ДТ върху присъдения размер на издръжката за двете деца, платима занапред от датата на завеждане на иска - 4 % върху сбора на платежите за три години (чл.1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК във вр. с чл.69, ал.1, т.7 от ГПК) и 27.20 лева е дължимата ДТ върху присъдения размер на издръжката за двете деца за минало време (4 %).

Воден от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ПРЕКРАТЯВА, на основание чл.49, ал.1 от СК, сключения с Акт № 10/26.02.2004г. на Община-И, **ГРАЖДАНСКИ БРАК** между С.К.А., ЕГН-***** ***, *съдебен адрес:**** и Р.Х.Х., ЕГН-***** ***, поради настъпилото в него дълбоко и непоправимо разстройство.

ПРОГЛАСЯВА, на основание чл.49, ал.3 от СК, че **ВИНА** за настъпилото в брака дълбоко и непоправимо разстройство има **СЪПРУГЪТ Р.Х.Х.**, ЕГН-*****.

ОПРЕДЕЛЯ МЕСТОЖИВЕЕНЕ на родените от брака ненавършили пълнолетие децата М Р.Х., ЕГН-*****, сега на 15г. и К Р.Х., ЕГН-*****, сега на бг., при тяхната майка С.К.А., ЕГН-*****, като на нея **ПРЕДОСТАВЯ** и упражняването на родителските права спрямо децата.

ОПРЕДЕЛЯ на бащата Р.Х.Х., ЕГН-*****, режим на лични отношения с децата М Р.Х., ЕГН-*****, сега на 15г. и К Р.Х., ЕГН-*****, сега на бг., както следва – право да вижда и взема децата всяка втора и последна събота и неделя от месеца, от 08.00 часа в събота до 18.00 часа в неделя, както и един месец през лятото, който период да не съвпада с платения годишен отпуск на майката.

ОСЪЖДА бащата Р.Х.Х., ЕГН-*****, **ДА ЗАПЛАЩА ЕЖЕМЕСЕЧНА ИЗДРЪЖКА** в размер на 190.00 (сто и деветдесет) лева за непълнолетното дете М Р.Х., ЕГН-*****, сега на 15г., платима лично на детето и със съгласието на майката С.К.А., ЕГН-*****, като законен представител на детето и в размер на 150.00 (сто и петдесет) лева за малолетното дете К Р.Х., ЕГН-*****, сега на бг., платима чрез майката и законен представител С.К.А., ЕГН-*****, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 26.02.2019г. и занапред до възникването на законови предпоставки за нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска.

ОСЪЖДА бащата Р.Х.Х., ЕГН-*****, на основание чл.149 от СК, ДА ЗАПЛАТИ ИЗДРЪЖКА ЗА МИНАЛО ВРЕМЕ за два месеца преди завеждането на иска, а именно от 26.12.2018г. до 26.02.2019г., в размер на 380.00 (триста и осемдесет) лева за непълнолетното дете М Р.Х., ЕГН-*****, сега на 15г., платима лично на детето и със съгласието на майката С.К.А., ЕГН-*****, като законен представител на детето и в размер на 300.00 (триста) лева за малолетното дете К Р.Х., ЕГН-*****, сега на 6г., платима чрез майката и законен представител С.К.А., ЕГН-*****.

ОТХВЪРЛЯ иска за заплащане на ЕЖЕМЕСЕЧНА ИЗДРЪЖКА на децата В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ за разликата до първоначално претендирания размер от 250.00 лева за детето М Р.Х., ЕГН-***** и 200.00 лева за детето К Р.Х., ЕГН-*****, както и за заплащане на ИЗДРЪЖКА ЗА МИНАЛО ВРЕМЕ за разликата до първоначално претендирания размер от 200.00, лева, месечно за всяко дете, или за разликата до първоначално претендирания общ размер от 1 800.00 лева, за всяко дете, поотделно и за периода от 01.05.2018г. до 26.12.2018г., като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ДОПУСКА, на основание чл.242, ал.1 от ГПК, ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ на решението в частта за дължимата издръжка на децата.

ОСЪЖДА Р.Х.Х., ЕГН-***** ДА ЗАПЛАТИ по сметка на РС-И сумата от 50.00 (петдесет) лева, дължима окончателна ДТ по производството, както и сумата от 516.80 (петстотин и шестнадесет лева и 80 ст) лева, дължима ДТ върху присъдения размер на издръжката за двете деца.

Решението подлежи на обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: